

РЕШЕНИЕ

№ 33747

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **91** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 АПК, във вр, с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. Е. П., ЕГН [ЕГН] – управител на „Дерматологична клиника С. – индивидуална практика за специализирана извънболнична медицинска помощ по дерматология и венерология“ ЕООД (наричано по-долу за краткост „Дружеството“ и/или „клиниката“) срещу Определение от 13.12.2024 г. на СГС – I-22 състав с председател С. Ш., в частта с която е потвърдена наложената му с Определение от 10.12.2024 г. на същия състав глоба в размер на 2000 (две хиляди) лева на основание чл. 405, ал. 1 от ЗСВ.

В жалбата се релевират доводи, че оспореното определение е незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Твърди се, че така наложеното наказание е явно несправедливо.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от пълномощника си – адв. Т., който в дадения ход по същество поддържа жалбата и пледира за отмяна на процесното определение и наложената с него глоба. Претендира разноски по делото.

Ответникът – С. Ш., съдия при СГС – I-22 състав, редовно призован, не се явява в проведеното по делото съдебно заседание и не изпраща процесуален представител. По делото е депозирано писмено становище, с което оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че не са допуснати нарушения на материалния закон, на процесуалните правила, нито че наложената

глоба е явно несправедлива по размер. Иска от съда да отхвърли жалбата и да потвърди атакуваното определение.

Представителят на Софийска градска прокуратура - Милен Ютеров, дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София-град, VII касационен състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане от 20.09.2024 г. Софийски градски съд (не е приложено по делото) е разпоредил да бъде изпратено писмо до „Дерматологична клиника С. – индивидуална практика за специализирана извънболнична медицинска помощ по дерматология и венерология“ ЕООД за определяне на вещо лице със специалност „дерматология“ за изготвянето на съдебномедицинска експертиза по висящо съдебно производство.

В изпълнение на горепосоченото разпореждане, на 29.11.2024 г. Дружеството, чрез административния мениджър – З. С., е изпратило по електронна поща отговор, адресиран до СГС, в който е посочено, че дерматологичната клиника не разполага с вещо лице – дерматолог, което да бъде определено за изготвянето на исканата експертиза.

С определение от 03.12.2024 г. СГС е приел, че с оглед предмета на дейност на дружеството – дерматологична клиника, не е възможно да не разполага с лекари, притежаващи специалност „дерматология“. Посочва, че даването на експертно заключение по разпореждане на съда представлява обществен дълг, от който вещото лице може да бъде освободено само в случаите, които са изрично предвидени в закона. В същото определение съдът е разяснил, че искането за определяне на вещо лице представлява задължително нареждане, а не молба, и че при неизпълнението му може да бъде наложена санкция както на юридическото лице, така и на неговия управител. На дружеството е предоставен едноседмичен срок за определяне на вещо лице или да представи писмени обяснения относно невъзможността за това.

В определения срок Дружеството чрез законния си представител - касатор по настоящото производство е депозирало писмени обяснения, в които заявява, че макар в структурата на клиниката да работят лекари със специалност „дерматология“, никой от тях не е вписан в утвърдените списъци на вещи лица и не притежава задължение по трудов договор или длъжностна характеристика да изготвя съдебномедицински експертизи. Излага доводи, че дружеството, в качеството си на работодател, не разполага с правомощие да задължи лекарите да осъществят исканата от съда работа.

Касаторът, в качеството си на законен представител на Дружеството и негов волеобразуващ и волеизявяващ орган, видно от приложените по делото доказателства, е издал вътрешна заповед, която е сведена до знанието на всички работещи по трудово правоотношение лекари, с която ги уведомява за направеното от съда искане за определяне на вещо лице.

С Определение от 10.12.2024 г. съдия Ш. налага глоба на основание чл. 405, ал. 1 ЗСВ на „Дерматологична клиника С. – индивидуална практика за специализирана извънболнична медицинска помощ по дерматология и венерология“ ЕООД в размер на 2000 лв. и глоба на И. Е. П. в размер на 2000 лв. Определението е обжалвано в срок по реда на чл. 405, ал. 3 ЗСВ от двете санкционирани лица.

С последващо Определение от 13.12.2024 г., предмет на настоящото касационно производство, съдия С. Ш. е отменил наложената спрямо „Дерматологична клиника С. – индивидуална практика за специализирана извънболнична медицинска помощ по дерматология и венерология“ ЕООД глоба и е потвърдил наложената такава спрямо И. Е. П..

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Видно от мотивите на Определение № 26/10.07.2023 г. по адм.д. № 20/2023 г. на смесен петчленен състав на ВКС и ВАС, производството по чл. 405 от ЗСВ съдържа специални правила относно условията и реда, както за налагане на наказания, така и относно начина на тяхното обжалване. Съгласно чл. 405, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗСВ за неизпълнение на дадено въз основа на този закон разпореждане от съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията се налага глоба от 50 до 2000 лв. В нормата на чл. 405, ал. 3 от ЗСВ е предвиден ред за оспорване на глобата - пред наложилите наказания съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията въз основа на жалба на лицето, подадена в 7-дневен срок от съобщението, който има правомощията да я отмени или измени. Съгласно чл. 405, ал. 4 от ЗСВ, решението или постановлението по жалбата подлежи на обжалване по реда на ЗАНН. Следователно, цитираните норми на ЗСВ предвиждат особен ред, както с оглед органа, компетентен да налага наказанието за конкретно нарушение, така и този, който следва да извърши проверката, в различие от общата процедура по ЗАНН за налагане на административното наказание от несъдебен орган (което изисква проверка от съдебен орган по реда на чл. 59, ал. 1 от ЗАНН пред районния съд, в района на който е извършено/довършено нарушението). Поради тези специфики на производството, препращането в чл. 405, ал. 4 от ЗСВ към обжалването по ЗАНН се отнася единствено до правилата за касационното обжалване по чл. 63в от ЗАНН, което означава, че обжалването се осъществява по реда на глава дванадесета от АПК пред административния съд, но на основанията по НПК.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав приема, че подадената жалба е процесуално ДОПУСТИМА, същата е постъпила в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По отношение на наведените в жалбата възражения, че съдебните разпореждания, неизпълнението на които е санкционирано, са били адресирани единствено до дружеството и единствено на него е предоставена възможност да представи писмени обяснения, като се твърди, че това представлява съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на касатора, настоящият съдебен състав намира същите за неоснователни.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че с разпореждането от 20.09.2024 г. Софийски градски съд е отправил искане за определяне на вещо лице със специалност „дерматология“ до „Дерматологична клиника С. – индивидуална практика за специализирана извънболнична медицинска помощ по дерматология и венерология“ ЕООД. Доколкото правно-организационната форма на лечебното заведение е еднолично дружество с ограничена отговорност, то представлява самостоятелен правен субект, различен от своя едноличен собственик на капитала. В конкретния случай обаче този собственик, в качеството му на волеобразуващ орган на юридическото лице, съвпада с неговия законен представител –

управителя И. Е. П., който е и касатор по настоящото производство.

С оглед на тази идентичност между волеобразувачия и волеизявяващия орган на дружеството, съдът правилно е приел, че адресирането на разпореждането единствено до юридическото лице е напълно достатъчно за постигане на целта на закона. Искането за писмени обяснения е било отправено до субекта, отговорен за изпълнение на разпореждането, като по този начин е осигурена необходимата процесуална икономия и е избегнато формалното дублиране на идентични процесуални действия от едно и също лице, действащо в различни качества.

Настоящият съдебен състав намира за основателно наведеното в жалбата възражение за наличие на обективна невъзможност за изпълнение на съдебното разпореждане. От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че не е налице виновно неизпълнение от страна на управителя на „Дерматологична клиника С. – индивидуална практика за специализирана извънболнична медицинска помощ по дерматология и венерология“ ЕООД на разпореждането на Софийски градски съд от 20.09.2024 г., с което е изискано определянето на вещо лице със специалност „дерматология“.

От доказателствения материал се установява, че касаторът е предприел конкретни действия по изпълнение на съдебното разпореждане, изразяващи се в издаването на заповед от 29.11.2024 г., съдържаща подробно описание на направеното от съда искане, както и в нейното довеждане до знанието на всички лекари, работещи в клиниката по трудово правоотношение. Тези действия недвусмислено сочат, че управителят не е бездействал, а напротив — положил е дължимата грижа и е предприел необходимите организационни мерки за изпълнение на разпореждането.

Съдът намира, че касаторът не носи отговорност за действията или бездействията на трети лица, каквито в случая се явяват лекарите, работещи в клиниката. В качеството си на работодател той не разполага с правни механизми, с които да ги задължи да изготвят съдебно-медицинска експертиза, доколкото това не е част от техните трудови задължения.

При условие, че СГС адресира своето разпореждане директно към конкретен лекар от клиниката, притежаващ необходимата квалификация, то при евентуален отказ от страна на това лице да изготви експертизата, съдът е следвало да ангажира неговата отговорност по чл. 405 ЗСВ.

В случая санкцията, наложена на основание чл. 405 ЗСВ н И. Е. П. санкционира не негово лично неизпълнение на съдебното разпореждане, а поведение, чието осъществяване зависи от личната воля на други лица и чиято воля касаторът не може да контролира и не попада в обхвата на неговата работодателска власт, поради което не може да му вмени във вина. При тези обстоятелства е налице обективна невъзможност за изпълнение на даденото съдебно разпореждане от страна на касатора, която изключва възможността за ангажиране на отговорност по чл. 405, ал. 1 от ЗСВ.

С оглед на това, настоящият съдебен състав приема, че не е осъществен фактическият състав на административното нарушение, визирано в чл. 405, ал. 1 от ЗСВ, поради което наложената глоба е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

В допълнение следва да се посочи, че дори да се приеме, че е налице нарушение, размерът на наложената глоба не е индивидуализиран в съответствие с изискванията на чл. 12 ЗАНН. Съдът е определил санкцията в максимален размер без да обсъди каквито и да било смекчаващи или

отегчаващи вината обстоятелства и без да мотивира защо именно този размер е необходим за постигане целите на наказанието. Наложената санкция се явява явно несправедлива, несъразмерна и постановена при липса на надлежна индивидуализация.

При този изход на спора, право на разноси има жалбоподателят, чийто процесуален представител своевременно е поискал присъждането на такива. В тази връзка обаче, с оглед възражението на ответника, настоящият съдебен състав намира, че възнаграждението следва да бъде определено в размер, съобразен с Наредба № 1 от 9.07.2004г. за възнагражденията за адвокатската работа с оглед фактическа и правна сложност на делото. Съгласно чл. 11 от Наредбата за изготвяне на частни жалби, които се разглеждат в открито съдебно заседание възнаграждението на адвокат е в размер на 600 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 405, ал. 4 от ЗСВ, Административен съд София-град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ определение на СГС – I-22 състав от 13.12.2024 г. по гр. Д. № 2016/2024 г., в частта в която е потвърдена глобата наложена на И. Е. П., ЕГН: [ЕГН] като ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наложената на И. Е. П. ГЛОБА в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

ОСЪЖДА Софийски градски съд да заплати на И. Е. П., ЕГН: [ЕГН] съдебни разноси в размер на 600 (шестстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.